

НАЗАРЕНКО Іван Карпович (11(24). 10. 1901, м. Белгород, нині РФ — 02. 05. 1978, Москва) — співак (тенор), педагог. Канд. мистецтвознавства (1953). Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1970). Закін. Харків. муз.-драм. інститут (1928). Відтоді — соліст Всесоюз. радіокомітету, 1941–47 — Великого театру у Москві.

1948–70 — викладач Моск. консерваторії. Серед учнів — Є. Кибкало, К. Огнєвой, **В. Тимохін**. Виступав у Москві з концертами укр. музики. У репертуарі — твори М. Лисенка, Г. Алчевського, Б. Підгорецького, Я. Степового, П. Сениці та ін., українські народні пісні. Здійснив записи на грамплатівки. Автор дослідж. «Искусство пения» (1948; 1968), «Иван Петров» (1957); упорядник зб.: «Вокальные упражнения и методические высказывания к ним М. И. Глинки» (1949; 1950; 1951), «Итальянские песни» (1957), «Старинные вальсы» (1968; усі — Москва), «Українські народні пісні у виконанні І. С. Козловського» (К., 1969).

Основні партії

Князь («Русалка» О. Даргомижського), Голицин («Хованщина» М. Мусоргського), Володимир Ігорович («Князь Ігор» О. Бородіна), Дефорж («Дубровский» Е. Направника), Тріке («Євгеній Онегін» П. Чайковського), Ликов, Бомелій («Царева наречена» М. Римського-Корсакова), Синодал («Демон» А. Рубінштейна), Молодий солдат («Бела» А. Александрова), Матео Борса («Ріголетто» Дж. Верді), Каварадоссі («Тоска» Дж. Пуччіні).

І. М. Лисенко

Бібліографічний опис:

Назаренко Іван Карпович / І. М. Лисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-71629>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).